

201

LUIS GAUSACHS

*Secretario General
de la Presidencia de la Generalidad de Cataluña
con un saludo cordial*

TÉL. 684.70-93

19, ALLÉE FERNAND-PELLOUTIER
94600 CHOISY LE ROI

Benvolgut compatriota :

Ens plau enviar-vos adjunt una còpia del document que, signat per més d'un centenar de demòcrates catalans residents a Barcelona, ha estat enviat al senyor Lopez Rodó, ministre del govern del General Franco.

Els nostres amics signataris creuen necessari que aquest document sigui conegut a l'exterior, perquè precisa una posició catalana que ajunta, en una comuna perspectiva democràtica, personalitats de distints criteris polítics, de diferents professions i vinguts d'horitzons molt diversos.

L'esdeveniment té més interès encara si no s'oblida que aquesta lletra oberta no és, ni vol ésser, una declaració clandestina: ha estat signada, amb el nom i l'adreça dels ciutadans que n'assumeixen la responsabilitat.

Ha estat enviada a tots els diaris que es publiquen a Barcelona, i també als periòdics madrilenys. Una ordre expressa del govern ha impedit formalment la publicació d'aquest document, segellant així la seva importància i dibuixant, exactament, els límits estretíssims de la suposada "liberalització" de l'esmentat govern.

Els demòcrates catalans que han signat aquest document us demanen, si ho creieu oportú, que manifesteu la vostra adhesió, comunicant-ho a l'adreça anotada al capdavall.

I afirmant la nostra voluntat democràtica al servei del nostre poble, us saludem ben cordialment.

Març del 1970.

S. I. P.
Boîte Postale 22-08
75 - PARIS - 08

301

Excmo. Sr. D. Laureano LOPEZ RODO
Ministro Comisario del Plan de Desarrollo
M a d r i d

Excelentísimo Señor :

Los signatarios de esta carta somos democratas catalanes, partidarios de un régimen de progreso social en el que sean respetadas las libertades esenciales tanto personales como colectivas.

Sabemos que profundas divergencias nos separan de V.E. y que una de ellas es vuestra teoría de la necesidad de los mil dólares por habitante antes de poder establecer la democracia en nuestro país; para nosotros - por el contrario - en la situación actual de la sociedad española la democracia es la condición esencial para llegar lo más rápidamente posible a esta cifra símbolo de un mínimo de bienestar material. El ejemplo de los países europeos es en este sentido aleccionador.

Pero no es para hablar de nuestras discrepancias que le dirigimos esta carta abierta, precisamente al iniciarse los años 70, sino para expresarle nuestras posibles coincidencias. La primera de ellas - que es también la principal explicación del motivo que nos dirigimos a V.E. entre los diversos miembros del Gobierno - es que V.E. es catalán como nosotros y ha de conocer por lo tanto el número de inquietudes que conmueven nuestra sociedad y de las cuales intentaremos hacernos eco. La segunda razón es la de que nos parece coincidir con V.E. en lo que se refiere al objetivo fundamental que han atribuido al Gobierno : la asociación con Europa que desde hace años va dibujándose sin nosotros y que peligra dejarnos definitivamente al margen si no afrontamos las condiciones reales de esta asociación. Ahora bien : estas condiciones son políticas y presuponen antes de cualquiera otra cosa, la posibilidad de organizar legalmente las oposiciones al Gobierno, expresando las discrepancias frente a los que gobiernan, fiscalizando su acción y evitando así caer en disturbios de la subversión que es siempre la primera consecuencia de no haber conocido a tiempo la oposición como alternativa de gobierno.

Así lo habrá podido comprobar V.E. en su reciente viaje por Alemania. Como en Inglaterra, en Bélgica, en Holanda, en los Países Nórdicos, la oposición llega al poder por el camino de las elecciones después de muchos años de afirmar sus discrepancias con el gobierno, sin ser acusada ni perseguida. Y no hay conflictos de orden público en el momento del traspaso del poder. Por lo que se refiere a Alemania, el nuevo gobierno social-demócrata, ha dado a conocer su acción en todos los terrenos, en poco menos de un mes, sin encerrarse en vaguedades más o menos mistificadoras, sino plasmando en leyes y en nuevas relaciones internacionales la voluntad de renovación que afirmó el primer día. Y esto después de haber pasado quince años en la oposición y haber participado a un gobierno de coalición.

Nosotros deseamos que el gobierno del que V.E. es un eminente animador, signifique esta posibilidad. Y es por esto que, con toda sinceridad, le precisamos nuestras aspiraciones inmediatas sin esconderle ni los acuerdos limitados que nos parece tener con alguno de sus propósitos, ni los profundos desacuerdos que nos separan en lo que respecta a las realizaciones necesarias que deberían ya haberse empezado.

He aquí los unos y los otros :

a) - Como la inmensa mayoría del país nosotros hemos aprobado el propósito de liquidar las secuelas de una guerra civil y de una ideología anacrónica. Pero es bien cierto que esto no podrá realizarse hasta que se establezcan las libertades democráticas. Hay una concepción de gobierno sin ideología que puede ser incluso más peligrosa que la anterior, porque puede comprometer Instituciones como la Iglesia que deberían permanecer definitivamente al margen de los excesivos compromisos políticos que tanto daño le han ocasionado en el pasado. V.E. sabe hasta que punto, con razón o sin ella, el Opus Dei del que V.E. es un miembro destacado, es señalado hoy por muchísima gente, como el alma de esta nueva concepción de gobierno.

b) - Como la inmensa mayoría del país, nosotros hemos aplaudido - como antes decíamos - sus declaraciones en favor de una asociación con los Países del Mercado Común y de una evolución hacia una más amplia integración europea. Pero V.E. no ignora que hace pocas semanas un país como Grecia, que tiene ya un tratado con el Mercado Común, ha sido prácticamente excluido del Consejo de Europa, que es uno de los posibles instrumentos de la integración europea. Grecia ha sido excluida porque su actual régimen de dictadura no concuerda en absoluto con los principios democráticos del Consejo. ¿Como esperar nuestra integración si no establecemos rápidamente las libertades exigidas por estos mismos principios?

Más todavía. V.E. sabe mejor que nadie que, por lo que al Mercado Común se refiere, los tratados preferenciales son a menudo desfavorables para los países económicamente más débiles. Es el caso del que actualmente se prepara con respecto a España. Solo podríamos compensar - relativamente - nuestra inferioridad política si pudiéramos hablar de tu a tu, sin falsear la realidad, con las democracias europeas. Y esto solo será posible si, rápidamente, se realizan determinadas condiciones fundamentales, algunas de las cuales han sido citadas en el reciente escrito que un centenar de intelectuales castellanos han dirigido al Presidente del Gobierno.

Estas condiciones que deberían realizarse siguiendo los trámites legales, nos parecen ser las siguientes :

- 1) - Reconocimiento del derecho de los trabajadores a tener sus propios sindicatos, separados de las asociaciones patronales, de los partidos políticos, del Estado y de la Iglesia, y capaces de defender los intereses de los asalariados, que constituyen la mayoría del país. Nadie ignora que en Europa, como en América del Norte, la libertad sindical no es únicamente una base de estabilidad social, sino también de progreso económico.
- 2) - Reconocimiento del derecho de asociación política de manera que permita legalmente la organización de las distintas corrientes de opinión, que hoy ya existen en España y son similares a las europeas y que han de constituir, debidamente estructuradas, otra de las bases de la convivencia ciudadana canalizando el "pacífico contrato de opiniones" en lugar de favorecer la subversión.
- 3) - Reconocimiento del derecho de información, revisando y ampliando la actual ley de prensa, posibilitando la aparición de órganos responsables de estas corrientes de opinión así como facilitando la presencia de todas ellas en los diversos medios de difusión - radio, televisión - actualmente monopolizados por el Gobierno.

- 4) - Reconocimiento de las diversas comunidades históricas y culturales que constituyen el Estado español, entre las cuales se cuenta Cataluña que tiene como V.E. sabe, una personalidad bien definida. Nosotros creemos que todas ellas desean vivir hermanadas en una comun empresa de progreso social al servicio de las libertades. Pero, como es sabido, todavía hoy la lengua catalana sigue postergada en todas partes, en la Escuela y en la Universidad especialmente. Uno de los primeros capítulos de cualquier reforma de la Enseñanza en Cataluña, como la que proyecta el Gobierno del que V.E. forma parte, pasa por la cesación inmediata de esta situación anómala. Dicha postergación se encuentra también en los problemas de infraestructura económica y social particularmente graves a causa del actual desarrollo de Cataluña.
- 5) - Reconocimiento del derecho de los ciudadanos a elegir sus propios representantes para gobernar el país, tanto en el plano municipal, provincial o regional, como en el terreno de las Cortes o del Estado. Para las democracias europeas la única fuente de poder es el pueblo y éste ha de poder expresarse libremente, en ocasiones regulares e institucionalizadas a través de elecciones leales gracias al sufragio universal libre, directo y secreto que procure a todos los grupos políticos posibilidades iguales a las que tiene el Gobierno, para acceder a los órganos administrativos y aplicar el programa aprobado por los ciudadanos.

Terminamos aquí esta carta, que no dice nada muy nuevo, pero que a nuestro entender debíamos dirigir a V.E. sobre todo para ayudar a la tarea de despejar la actual situación que nos parece el primordial trabajo a efectuar. Sabemos que una de las mayores dificultades de cualquiera que sea el Gobierno de España es, en efecto, la actual confusión política, con proliferación de grupos y de posiciones a menudo paradójicamente extremistas. Nosotros no somos de éstos y queremos ser claros. De antemano reconocemos que ninguno de los cinco puntos indispensables es de fácil realización y que, todos exigirán grandes esfuerzos y necesitan su tiempo. No obstante, es ya hora de decir también que si se quiere avanzar es necesario empezar a moverse. Y que si el camino que queremos seguir es el que conduce a Europa solo ~~avanzando~~ andando rápidamente hacia estas direcciones, claramente expresadas ya ahora, conseguiremos un día llegar con seguridad a ella.

Con el ferviente deseo de que ésto sea una realidad lo antes posible, quedamos a la disposición de V.E. y al servicio del pueblo.

Barcelona, 1 de Enero de 1970

Amadeo ABELLO
Javier AMOROS, publicista
Mercedes ANGUERA
Mosén José ASIENS HUGUET
Alvaro AGUSTI LLATES, abogado
Ramon BACHS, editor
Amadeo BACUES, joyero
Constantino BARES, abogado
Heriberto BARRERA, químico
Martin BARRERA, impresor
José BAYUS, empleado
José Maria BENET, impresor
José BENET, abogado
Jaime BERENQUER, profesor

Mosén José DALMAU
Dr. Pedro DOMINGO, médico
José Emilio DONATO, arquitecto
J. L. FERNANDEZ CASADO, viajante
José FERRANDO
Ramon FERRE
Carlos FERRER, intendente mercantil
José Maria FERRER, agente comercial
Salvador FIGUERAS
I. FONTS MASDEU
Maria E. FORNIER, profesora
Isidro FOURNIERS MERCADE transportista
José FRIGOLA, industrial
Romulo GABARRO, químico

Vincete BERNADES, publicista
Francisco BOPARULL i CARBONELL
José M. BOIX SERVA, editor
Montserrat BOIXARREU, estudiante
Vicente BORREL, abogado
Dr. Moisés BROGGI, médico
Tomas BUXEDA NADAL, abogado
Pedro CALDERS, escritor
J. de CAMPS ARBOIX, abogado
Francisco CANDEL, escritor
Ramon CANET, librero
Manuel CANO, empleado
Luis CABAÑATE, empleado
Armando GARABEN, economista
Ignacio CARVAJAL, empleado
Jaime CASANOVAS, comerciante
Manuel CASARUGA ARBID, anticuario
Juan CASALS, empleado
Enrique CASES FONT librero
Miguel CASTANYS, obrero
Pedro CASTELLS, procurador
Francisco CATALA ROCA, fotografo
Juan B. CENDROS, industrial
José COLOME
José COLL COMPANY, obrero
J. CORREDOR MATHEOS, publicista
Mesén Juan COSTA RIERA
Manuel CRUELLES FERRE, escritor
Antonio CUENCA, abogado
Amadeo CUITO HURTADO, economista
Fernando CUITO CANALS, ingeniero
Ramon CUNILL, abogado
José PALLACH, profesor
Ignacio PARICIO, arquitecto
Manuel PASCUAL, comerciante
Remedios PASCUAL, abogado
Sergio PEÑA VIA, estudiante
Alberto PEREZ BARO, Cooperativista
Pedro PEREZ, comerciante
José Maria PI SUÑER, abogado
Pedro PI SUÑER, economista
Baltasar PORCEL, periodista
Miguel PORTER MOIX, critico
Dr. Francisco PRAT PUIG, médico
Jesus BRUJA, industrial
José PUJOL
Domingo RAMON, graduado social
José RAVENTOS GIRALT
José Maria RIBAS PROUS
Juan ROCABERT, industrial
Federico RODRIGO, comerciante
José ROS, profesor
José SANCHEZ SANMARTIN, obrero
Dr. Carlos SANPONS, médico
Salvador SAVALLS, abogado
Julio SCHMID, arquitecto
Eduardo VIVANCOS, abogado.

Ramon GABERNAT MACIA, librero
J. GARCIA CLAVEL, profesor
Antonio GARRIDO CORTIZO, industrial
Eduardo GUALBA SANCHEZ, industrial
Rodolfo GUERRA, abogado
José M. IMBERT PEREJOAN, abogado
Victor HURTADO MARTI, abogado
Manuel JULIACH, comerciante
Teresa JUVE, profesora
Julio LAPORTA GUARDIS, abogado
Jesus LIZANO, escritor
Francisco P. LLACH, notario
Manuel LLANAS de NIUBO abogado
Juan LLEVADOT ESTRADA, abogado
Ercesto LLUCH, economista
Mariano LLEONART, obrero
Nester LUJAN, periodista
Montserrat MACAU, profesora
Alberto MANEN, escritor
Jorge MARAGALL
Ramon MARINELLO, industrial
C. MARTI SALVAT, avicultor
Claudio MARTINEZ GIRONA, librero
Mario MARTINEZ PALAU, empleado
Juan MASACHS, industrial
Salvador MILLER BEL, economista
Dr. Jaume MOIX, médico
Jesus MONCADA, publicista
Carlos MUNOZ ESPINALT, psicologo
Francisco NOGUERO, comerciante
Francisco ORDEIG, técnico textil
Dr. José ORIOL ANGUERA, médico
Buenaventura SELVA VILARET, publicista
Jaime SERRA CASULLA, economista
José de C. SERRA RAFOLS, arqueologo
Antonio SERRA RAMONEDA, economista
Mauricio SERRAHIMA, abogado
Manuel SOLE FOQUI, industrial
José SOLER VIDAL, escritor
Jaime SUNYER PI
Juan TAPIA, estudiante
Juan TARTARA, empleado
Rosa TORNA, empleada
Luis TORRAS, abogado
Joaquin TORRES CRUELLES, abogado
Enrique TOUS, arquitecto
Juan TRIADU, licenciado en letras
Ramon TRIAS PARGAS, economista
Antonio TURON, viajante
Juan USTRELL, Labrador
Edmundo VALLES, publicista
Juan VALLVE CREUS, ingeniero
Joaquin VENTALLO, escritor
Modesto VERDAQUER NICOLAU, abogado
José VIDAL TORT
Enrique VINAIXA, industrial

Excm. Sr. Laureà LOPEZ RODO
Ministre Comissari del Pla de Desenvolupament
M a d r i d

Excellentíssim Senyor :

Els signataris d'aquesta lletra som demòcrates catalans, partidaris d'un règim de progrés social en el qual siguin respectades les llibertats essencials tant personals com collectives.

Sabem que profundes divergències ens separen de V.E. i que una d'elles és la vostra teoria de la necessitat dels mil dòlars per habitant abans de poder establir la democràcia al nostre país ; per a nosaltres - al contrari - en la situació actual de la societat espanyola la democràcia és la condició essencial per a arribar al més aviat possible a aquesta xifra-símbol d'un mínim de benestar material. L'exemple dels països europeus és en aquest sentit alligonador.

Però no és per a parlar de les nostres discrepàncies que us adreçem aquesta lletra oberta, justament en entrar als anys 70, sinó per a dir-vos les nostres possibles coincidències. La primera - i és també la principal explicació del perquè ens adreçem a la V.E. entre els diversos membres del govern - és que la V.E. és català com nosaltres i ha de conèixer per tant el feix d'inquietuds que somou la nostra societat i de les quals intemtem de fer-nos res-só. La segona raó és que ens sembla coincidir amb la V.E. pel que fa a l'objectiu fonamental que ha atribuït al nou govern : l'associació amb una Europa que ja fa anys que es va dibuixant sense nosaltres i que risca de deixar-nos definitivament al marge si no afrontem les condicions reals d'aquesta associació. Ara bé : aquestes condicions són condicions polítiques i presuposen, abans de qualsevol altra cosa, la possibilitat d'organitzar legalment les oposicions al govern, expressant les discrepàncies enfront dels qui governen, fiscalitzant llur acció i evitant així de caure en els disturbis de la subversió que és sempre la primera conseqüència de no haver conegut a temps l'oposició com a alternativa de govern.

Ho haurà comprovat la V.E. mateix en el seu recent viatge per Alemanya. Com a Anglaterra, a Bèlgica, a Holanda, als Països Nòrdics, l'oposició arriba al poder pel camí de les eleccions després de molts d'anys d'afirmar les seves discrepàncies amb el govern, sense ésser acusada ni perseguida. I no hi ha conflictes d'ordre públic en el moment del traspàs del poder. Pel que fa a Alemanya, el nou govern social-demòcrata, ha fet conèixer la seva acció en tots els terrenys, en poc menys d'un mes, sense tancar-se en vaguetats més o menys mistificadores, sinó plasmant en lleis i en noves relacions internacionals la voluntat de renovació que va afirmar el primer dia. I això després d'haver estat quinze anys a l'oposició i haver participat en un govern de coalició.

Nosaltres desitgem que el govern del qual la V.E. és un eminent animador signifiqui aquesta possibilitat. I és per això que, amb tota sinceritat, us precisem les nostres aspiracions immediates sense amagar-vos ni els acords limitats que ens sembla tenir amb algun dels vostres propòsits, ni els profunds desacords que ens separen pel que fa a les necessàries realitzacions que ja haurien d'haver començat.

Heus ací els uns i els altres :

a) Com la immensa majoria del país, nosaltres hem aprovat el propòsit de liquidar les deixelles d'una guerra civil i d'una ideologia anacrònica. Però és ben cert que això no serà un fet mentre no s'estableixin les llibertats democràtiques. Hi ha una concepció de govern sense ideologia que pot encara ésser més perillosa que l'anterior, perquè pot comprometre Institucions com l'Església, les quals haurien de restar definitivament al marge dels excessius compromisos polítics que tant de mal li han fet en el passat. I la V.E. sap fins a quin punt, amb raó o sense, l'Opus Dei del qual la V.E. és un membre destacat, és avui assenyalat per moltíssima gent com a l'ànima d'aquesta nova concepció de govern.

b) Com la immensa majoria del país, nosaltres hem aplaudit — tal com dèiem abans — les vostres declaracions en favor d'una associació amb els Països del Mercat Comú i d'una evolució vers una més ampla integració europea. Però la V.E. no ignora que fa poques setmanes un país com Grècia, que ja té un tractat amb el Mercat Comú, ha estat pràcticament exclòs del Consell d'Europa, que és un dels possibles instruments de la integració europea. Grècia ha estat exclosa perquè el seu actual règim de dictadura no s'adiu gens als principis democràtics del Consell. ?Com esperar la nostra integració si no establím ràpidament les llibertats exigides per aquests mateixos principis?

Més encara. La V.E. sap millor que ningú que pel que fa referència al Mercat Comú els tractats preferencials són sovint desfavorables per als països econòmicament més febles. Es el cas de que actualment es prepara respecte a Espanya. Només podríem compensar — relativament — la nostra inferioritat econòmica si no ens trobàvem també en inferioritat política, si podríem parlar de tu a tu, sense falsejar la realitat, amb les democràcies europees. I això només serà possible si, ràpidament, són realitzades determinades condicions fonamentals, algunes de les quals han estat citades en el recent escrit que un centenar d'intel·lectuals castellans han adreçat al President del Govern.

Aquestes condicions que haurien d'ésser realitzades seguint els tràmits legals, ens semblen ésser les següents :

1) Reconeixença del dret dels treballadors a tenir els propis sindicats, separats de les associacions patronals, dels partits polítics, de l'Estat i de l'Església, i capaços de defensar els interessos dels assalariats, que constitueixen la majoria del país. Ningú no ignora que a Europa, com a Amèrica del Nord, la llibertat sindical és no únicament una base de l'estabilitat social, sinó també del progrés econòmic.

2) Reconeixença del dret d'associació política de manera que permeti legalment l'organització dels distints corrents d'opinió, que avui ja existeixen a Espanya i són similars als europeus, i els quals han de constituir, degudament estructurats, una altra de les bases de la convivència ciutadana canalitzant el "pacífic contrast d'opinions" en comptes d'afavorir la subversió.

3) Reconeixença del dret d'informació, revisant i ampliant l'actual llei de premsa, possibilitant l'aparició d'òrgans responsables d'aquests corrents d'opinió, igualment que facilitant la presència de tots ells en els diversos mitjans de difusió - ràdio, televisió - actualment monopolitzats pel govern.

4) Reconeixença de les diverses comunitats històriques i culturals que constitueixen l'Estat espanyol, entre les quals hi ha Catalunya que té, com la V.E. sap, una personalitat ben definida. Nosaltres creiem que totes elles desitgen viure a germanades en una comuna empresa de progrés social al servei de les llibertats. Però, com és prou conegut, avui encara la llengua catalana resta postergada arreu, a l'Escola i a la Universitat especialment. Un dels primers capítols de qualsevol reforma de l'ensenyament a Catalunya, com la que projecta el Govern del qual formeu part, passa per la immediata cessació d'aquesta anòmala situació. Aquesta postergació es retroba igualment en els problemes d'infraestructura econòmica i social particularment greus a causa de l'actual desenvolupament de Catalunya.

5) Reconeixença del dret dels ciutadans a elegir els propis representants per a governar el país, tant en el pla municipal, provincial o regional, com en el terreny de les Corts o de l'Estat. Per les democràcies europees l'única font del poder és el poble i aquest s'ha de poder expressar lliurement, en ocasions regulars i institucionalitzades, a través d'eleccions lleials gràcies al sufragi universal lliure, directe i secret que doni a tots els grups polítics iguals possibilitats que les que té el Govern per a accedir als òrgans administratius i aplicar-hi el programa aprovat pels ciutadans.

Acabem aquí aquesta lletra, que no diu res de molt nou, però que al nostre entendre havíem d'adreçar-vos, sobretot per ajudar a la tasca de clarificació que ens sembla la feina més primordial que cal efectuar. Sabem que una de les majors dificultats de qualsevol govern a Espanya és en efecte l'actual confusió política, amb proliferació de grups i de posicions sovint paradoxalment extremistes. Nosaltres no som d'aquests i volem ésser clars. Reconeixem per endavant que cap dels cinc punts indispensables no és fàcil de realitzar, i que tots exigiran grans esforços i necessitaran temps. Nogensmenys, és hora de dir també que si es vol avançar, cal començar a moure's. I que si el camí que volem seguir és el que porta a Europa, només caminant ràpidament vers aquestes direccions, clarament expressades ja ara, hi arribarem un dia amb seguretat.

Amb el fervent desig que això sigui un fet al més aviat possible, resten a la vostra disposició i al servei del nostre poble.

Barcelona, 1 de gener de 1970

Amadeu ABELLO
Xavier AMOROS, publicista
Mercè ANGUERA
Mossèn Josep ASENS HUGUET
Alvar AGUSTI LLATES, advocat
Ramon BACHS, editor
Amadeu BAGUÉS, joier
Constantí BARES, advocat
Heribert BARRERA, químic
Martí BARRERA, impressor
Josep BAYUS, empleat
Josep Maria BENET, impressor
Josep BENET, advocat
Jaume BERENGUER, professor
Vicenç BERNADES, publicista
Francesc BOFARULL i CARBONELL
Josep Maria BOIX i SELVA, editor
Montserrat BOIXAREU, estudianta
Vicenç BORRELL, advocat
Dr. Moises BROGGI, metge
Tomas BUXEDA i NADAL, advocat
Pere CALDERS, escriptor
J. de CAMPS i ARBOIX, advocat
Francesc CANDEL, escriptor
Ramon CANET, llibreter
Manuel CANO, empleat
Lluís CABANATE, empleat
Armand CARABEN, economista
Ignasi CARVAJAL, empleat
Jaume CASANOVAS, comerciant
Manuel CASAHUGA ARBID, antiquari
Joan CASALS, empleat
Enric CASES FONT, llibreter
Miquel CASTANYS, obrer
Pere CASTELLET, ferroviari
Josep CASTELLS, procurador
Francesc CATALA ROCA, fotògraf
Joan B. CENDROS, industrial
Josep COLOME
Josep COLL COMPANYY, obrer
J. CORREDOR i MATHEOS, publicista
Mossèn Joan COSTA RIERA
Manuel CRUELLS FERRE, escriptor
Antoni CUENCA, advocat
Amadeu CUITO HURTADO, economista
Ferran CUITO CANALS, enginyer
Ramon CUNILL, advocat

Mossèn Josep DALMAU
Dr. Pere DOMINGO, metge
Josep Emili DONATO, arquitecte
J. Ll. FERNANDEZ CASADO, viatjant
Josep FERRANDO
Ramon FERRÉ
Carles FERRER, intendent mercantil
Josep Maria FERRER, agent comercial
Salvador FIGUERAS
I. FONTS MASDEU
Maria E. FORNIER, professora
Isidre FOURNIES MERCADE, transportista
Josep FRIGOLA, industrial
Ròmul GABARRO, químic
Ramon GABERNET MACIA, llibreter
J. GARCIA CLAVEL, professor
Antoni GARRIDO CORTIJO, industrial
Eduard GUALBA SANCHEZ, industrial
Rodolf GUERRA, advocat
Víctor HURTADO MARTI, advocat
Josep M. IMBERT PEREJOAN, advocat
Manuel JULIACH, comerciant
Teresa JUVE, professora
Juli LAPORTA GUARDIS, advocat
Jesus LIZANO, escriptor
Francesc de P. LLACH, notari
Manuel LLANAS de NIUBO, advocat
Joan LLEVADOT ESTRADÉ, advocat
Ernest LLUCH, economista
Marià LEONART, obrer
Nestor LUJAN, periodista
Montserrat MACAU, professora
Albert MANENT, escriptor
Jordi MARAGALL
Dr. Agustí MARI GUINART, metge
Ramon MARINELLO, industrial
C. MARTI SALVAT, avicultor
Claudi MARTINEZ GIRONA, llibreter
Mario MARTINEZ PALAU, empleat
Joan MASACHS, industrial
Salvador MILLET i BEL, economista
Dr. Jaume MOIX, metge
Jesus MONÇADA, publicista
Carles MUNOZ ESPINALT, psicòleg
Francesc NOGUERO, comerciant
Francesc ORDEIG, tècnic textil
Dr. Josep ORIOL ANGUERA, metge

Josep PALLACH, professor
Ignasi PARICIO, arquitecte
Manuel PASCUAL, comerciant
Remei PASCUAL, advocat
Sergi PEÑA VIA, estudiant
Albert PEREZ BARO, cooperativista
Pere PEREZ, comerciant
Josep Maria PI SUÑER, advocat
Pere PI SUÑER, economista
Baltasar PORCEL, periodista
Miquel PORTER MOIX, crític
Dr. Francesc PRAT PUIG, metge
Jesus PRUJA, industrial
Josep PUJOL
Domènec RAMON, graduat social
Josep RAVENTOS GIRALT
Josep Maria RIBAS PROUS
Joan ROCA BERT, industrial
Frederic RODRIGO, comerciant
Josep ROS, professor
Josep SANCHEZ i SANMARTIN, obrer
Dr. Carles SANPONS, metge
Salvador SAVALLS, advocat
Juli SCHMID, arquitecte

Bonaventura SELVA VILARET, publicista
Jaume SERRA CASULLA, economista
Josep de C. SERRA RAFOLS, arqueòleg
Antoni SERRA RAMONEDA, economista
Maurici SERRAHIMA, advocat
Miquel SOLE POQUI, industrial
Josep SOLER VIDAL, escriptor
Jaume SUNYER i PI
Joan TAPIA, estudiant
Joan TARTARÀ, empleat
Rosa TORNÉ, empleada
Lluís TORRAS, advocat
Joaquim TORRES de CRUELLS, advocat
Enric TOUS, arquitecte
Joan TRIADU, llicenciat en lletres
Ramon TRIAS FARGAS, economista
Antoni TURON, viatjant
Joan USTRELL, llaurador
Edmond VALLES, publicista
Joan VALLVE i CREUS, enginyer
Joaquim VENTALLO, escriptor
Modest VERDAGUE NICOLAU, advocat
Josep VIDAL i TORT
Enric VINAIXA, industrial
Eduard VIVANCOS, advocat